Ч. 225. Четвер 20 (7) жовтня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(З краєвого сойму. — З буковиньского сойму. — Битва під Мукденом).

На понедїлковім засїданю сойму по відчитаню наспівших петиций і внесень (між сими послїдними було й внесене пос. Олесницкого в справі надужитя уряду податкового в Радимнї при стяганю податку), мотивував посол о. Стояловский своє внесене в справі неіменованя жидів судиями. Бесїдник домагав ся того, щоби правительство при обсадї посад судових уникало іменованя жидів на самостійних рішаючих судиїв, а на всякий случай, щоби зарядило в дорозї адмінїстративній, щоби жиди судиї не відбирали присяги від християн. Рівночасно жадав бесїдник, щоби взагалї скасовано присягу, а на случай потреби, щоби подане руки судиї мало такі самі правні наслїдки, як доси має зложене фальшивої присяги. Бесїдник зажадав переданя свого внесеня комісиї правничій. Тому спротивив ся пос. Райский іменем партиї демократичної і заявив, що его партия буде голосувати за відкиненем внесеня. При голосованю внесене упало. — З порядку дневного передано внесеня пос. Мазикевича і Еффіновича комісиї сільній. — При звіті комісиї господарства краєвого о школах рільничих промавляв пос. Олесницкий і вказував на малий успіх і користь сих шкіл для селян, бо лиш незначна часть лишає ся на своїх господарствах, а проча іде на службу. Бесїдник домагав ся основаня в підгірскій і гірскій полосї школи молочарства і годівлї овець, а у всхідній части краю школи для сільских господинь, а в ній і рускої мови викладової. Внесене се відослано до Видїлу краєвого. По залагодженю справ стоячих на порядку дневнім закрито засїдане, а слїдуюче назначено на середу.

Вибори до буковиньского Видїлу краєвого забезпечили і в Видїлї більшість вольнодумній партиї. Видїл той складає ся з трох членів вольнодумної партиї і одного консервативного Румуна; вірмено-польска більша посїлість стратила свій мандат. Членом Видїлу краєвого вибраний віце-маршалок краєвий др. Стоцкий, а заступником між иншими пос. Пігуляк. Німецкий мандат з міст одержав др. Штравхер і єсть репрезентантом жидів у Видїлї краєвім.

Битві під Мукденом все ще нема кінця а сей факт наводить на здогад, що Росиянам все-таки мабуть удало ся додержати місця Японцям. О тім, щоби армія ґен. Куропаткіна уступала до Мукдену або й ще дальше на північ, не чувати нічого а так само й не чути, щоби Японцї посували ся наперед; противно, коло Шахо мусїли они уступитись із відобраних давнїйше Росиянам позиций. Так само мали они страти й кілька пушок. Може бути, що се лиш епізоди без всякого більшого значіня, але они в часах, коли великим неудачам надає ся мале а малим успіхам велике значінє, заставляють все-таки до думаня. З другої ще сторони і то треба мати на увазї, що японьска армія страшенно вже утомлена безустанними атаками в битві, котра веде ся вже від 9 с. м., а котра по правді заслугує вже на назву різнї а не битви. Обі сторони воюють з такою завзятостию, що поправдї ріжуть ся тим більше, що Росияни все ще не позбули ся давного лютого способу войованя на баґнети. Японцї знов взяли ся на новий спосіб і засипують противника ґранатами і шрапнелями.

Битва під Мукденом — бо так лиш можна єї коротко назвати задля величезного фронту, на котрім она вела ся межи Бенсіку, Янтай а Шахе під Мукденом — розпочала ся тим, що Росияни дня 9 с. м. почали посувати ся наперед через Шахе, підчас коли Японцї уступали ся на полудне. В ночи з дня 10 на 11 Японцї змінили свої становища так, що могли острілювати окопи російских стрільців. Тодї почали они сипати шрапнелями на російску піхоту так страшно, що вибили цілий

Порука.

(З француского — Анатоля Франса.)

З усїх купців Венециї нї один не додержав так строго своїх зобовязань як Фабіо Мутінеллї. При кождій нагодї показува ся він щедрим і великодушним, особливо против женщин і духовеньства. Проста честнота его обичаїв була славна в цїлій великій републицї і в Сан Цаніпольо любували ся люди золотим престолом, який він з поважаня для хорошої Катерини Манїнї, жени сенатора Алесса Корнара, жертвував для сьвятої Катерини. Поваяк був дуже богатий, мав много приятелїв, котрим видавав пири і котрі держали ся его задля его гроший. Але він потерпів великі страти у війнї з Ґенуою і в часї розрухів в Неаполи. Крім того трийцять его кораблїв по части забрали морскі розбишаки, по части затопили. Папа, котрому він позичив велику суму гроший, не хотів їх віддати. Так богатий Фабіо в короткім часї був позбавлений всїх своїх богатств. Попродавши палату, всї свої дорогоцїнности і столове срібло на заплачене довгів, остав круглим бідаком. Однако проворний і і відважний, в торговельних справах дуже досьвідчений і в силї свого віку, думав Фабіо лиш над тим, як би піднести ся з того упадку. Почав роздумувати і обчисляти і прийшов до пересьвідченя, що мусить мати пятьсот дукатів, аби знов пустити ся на море і попробовати на ново щастя в торговли, від котрої великий і певний успіх.

Попросив пана Алесса Бонтуру, найбогатїйшого горожанина венецкої републики, аби єму позичив тих пятьсот дукатів. Але той добрий пан знав аж надто добр, що хоч відвага здобуває богатства, то удержує їх лиш обережність і спротивив ся таку велику суму гроший виставити на небезпечности моря і на примхи щастя. Відтак удав ся Фабіо до пана Андреї Морозінїого, котрому колись робив дуже богато доброго.

— Дорогий Фабіо — відповів Андреа — кому иншому а не вам позичив би я дуже радо ту суму. Я не лакомий на гроші і держу ся в тій справі наук сатирика Горация. Однак ваша призань, Фабіо Мутінеллї, єсть для мене дорога, а коли я вам позичу гроші, то хто хто знає, чи я не утратив би єї. Бо найчастїйше дружба не довго держить ся між довжником і вірителем. Я бачив вже аж надто богато таких примірів.

По тих словах удавав, немов би хотів єго нїжно обійняти і запер єму перед носом двері.

На слїдуючий день пійшов Фабіо поміж льомбардских і фльорентиньских банкирів. Але нї один не найшов ся, щоби єму хоч двайцять дукатів хотів позичити без поруки. Він бігав цїлий день від одної контори до другої. Всюди одержував відповідь:

— Пане Фабіо, ми знаємо вас як одного з найчестнїйших купців міста, нам дуже прикро відмовити вашому бажаню. Але того вимагає добре зрозумілий інтерес.

Коли він вечером їхав до дому човном, учепила ся ґондолї одна дївчина, Занетта, котра купала ся в каналї. В часї, як був богатий, він робив їй богато подарунків і справляв їй нераз розривку, бо був з природи веселий і вічливий.

— Добрий пане Фабіо — відозвала ся до него — знаю ваше нещастє; цїле місто о тім говорить. Послухайте мене, я не богата, але маю кілька диямантів в моїй скринї. Коли схочете їх, приймить від вашої служницї, то менї буде здавати ся, що Бог і люди мене люблять.

Она говорила правду. Була молода і дуже хороша, але бідна.

— Люба Занетто, в комнатцї, в котрій ти мешкаєш, єсть більше великодушности, як у всїх палатах Венециї.

Ще три днї ходив Фабіо по банках і конторах, але не найшов нїкого, хто схотїв би єму позичити гроший. Всюди приймали его зле і говорили:

— Ви зле зробили, що продали дім і хатну обставу. Зичить ся задовженому чоловікови, але не такому, що ні раз нічого не має

Пятого дня запустив ся в своїй розпуцї аж до дїльницї „Корте делля Ґаллї“, називаної також „Ґетто“, котра єсть дїльницею жидів

— Хто знає — сказав до себе — може дістану від котрого жида то, що менї відмовили християни.

Удав ся отже улицями Сан Джеремія і Сан Джіролямо до вузкого, смердячого каналу, котрий на приказ сенату мусїв бути кождої ночи замиканий ланцухами. Роздумуючи над тим, як би довідати ся, до котрого лихваря насамперед удати ся, пригадав собі, що чув о однім жидї на імя Елїезер, синї Елїезера Маймонідеса, що мав бути дуже богатий і надзви-

полк. Взагалі страти Росиян мають бути величезні. Тепер вже оцінюють їх навіть на 60.000. „Бірж. Ведом.“ пишуть, що уважана за страшну, кроваву, війна турецка єсть нічим супротив теперішної. Кажуть, що російскі атаки на цілім фронті потревають ще два, три дні а відтак аж можна буде сказати, які суть наслідки сеї битви.

Новинки.

Львів дня 19-го жовтня 1904.

— Посьвячене нової церкви. В Книгиничі селі під Станиславовом відбуло ся в неділю посьвячене нової мурованої церкви. Чину посьвячения довершив Преосьв. епископ Григорий Хомишин. Церков представляє ся величаво і єсть окрасою села.

— Кружок забавовий товариства руских ремісників „Зоря“ у Львові (ул. Кракївска ч. 17) устроює дня 22 с. м. вечерниці з танцями. Початок о годині 9 вечером. О численну участь просить — Комітет.

— В справі будови руского театру у Львові відбула ся в суботу вечером в комнатах „Рускої Бесїди“ нарада, котрій проводив пос. Юліян Романчук, а відтак пос. Евген Олесницкий. По рефераті дра Костя Левицкого, що зобразив дотеперішний стан акциї в справі будови власного театру, та по оживленїй дискусиї, вибрано комітет, котрий має занятн ся зорґанїзованєм збирання складок у Львові. До комітету належать: проф. Іларий Огоновский, адв. Федак, секретар суду Чернявский, рад. суду Яр. Ільницкий, радний м. Львова Мих. Павлишак, ректор дух. семинариї о. Ярема, нотар Онишкевич, панї: Будзиновска, Озаркевичева і Дария Шухевичівна, містоголова „Зорї“ Тиблючиньский, почтовий урядник Гнатишак, зелїзничий урядник Лукашевич і академик Бойцун. Вкінци поручено рад. Ільницкому скликати в найблизшім часї засїданє комітету в цїли уконституованя, а відтак має розпочати ся енерґічна акция між руским населенєм міста Львова, що може найбільше в цїлім краю заінтересоване справою власного театру.

— Огонь в церкві. З Косова доносять, що оногди згорів в церкві в Тюдеві головний престол вартости 800 К. Причиною огню було полишене на престолї горіючих сьвічок.

— Пожар. В Чижеві, золочівского повіта, згоріло дня 9 с. м. двайцять чотири селяньских загород. Шкода виносить звиж 26.000 К і була ледве в одній третїй части обезпечена від огня.

— Снїги. З ріжних околиць Франциї доносять о снїгах, які там упали. В горах Воґезах і в Овернїї, в середній гористій части Франциї снїг лежить вже грубою верствою.

— Страшна пригода. З Верони в Італїї доносять, що перед кількома днями в місцевости Форті упав омнїбус разом з 8 пасажирами до ріки Мовтано. Візник і всї пасажири утонули.

— Дорогі барабольї. На виставі бараболь в Льондонї, яка відбула ся сеї осени, заплачено славному шкотскому огородникови Фіндлеєви, котрий займає ся лише плеканєм бараболь, 12.000 К за один кільограм тої ярини. Правда, що барабольї виплекані Фіндлеєм суть новостию і лучать в собі в найвисшім степени всї прикмети, яких вимагає ся від доброї бараболї.

— Сербскі дезертири. Перед кількома днями перейшло через границю до Угорщини аж 150 сербских дезертирів. Найшли они захист і занятє в селах з сербским населенєм. Причиною такої громадної угечі з войска має бути грубе і нелюдске поведенє сербских офіцирів з підвластними собі людьми.

— О сьмішній пригодї доносять з Самбора: На Новім сьвітї, в корчмі в часї забави, улан Александер Рус, сказав перед господарем Мартином Лобосом з Середної, що виведе з замкненої стайнї коня, хочби навіть стайню стережено. На то відповів Лобос, що дасть єму того коня, котрого з єго стайнї виведе на власність, а крім того 100 зр. нагороди, коли того докаже. В ночи на 28 вересня самбірска полїция придержала їдучого на кони улана Руса, підозріваючи єго о крадїж коня і аж тодї виявила ся цїла справа: заклад. Показалось бо, що Рус мимотого що Лобос був в стайни і держав там пса, зумів єму вивести із замкненої стайнї коня і так виграв заклад і 100 зр.

— Пропав без слїду. З дому своїх опікунів зник перед кількома днями Василь Боклащук ученик III-ої кляси рускої ґімназиї у Львові. Боклащук єсть середного росту, білявий.

— Дезертири. З головного двірця зелїзничого у Львові утїк оногди улан 4-го полку Йосиф Раппель, котрий мав бути відставлений до Жовкви. — З касарнї 1-ої компанїї 30-го пп. у Львові на Янівскім утїк передвчера вояк Іван Салишин, нотований в полїциї злодїй.

† Померли: Альбіна з Андрийовичів Гоянюк, вдова по народнім учителю, дня 16 с. м., в Жабю-Ільцї; — Мария Опацка, укінчена ученица IX кл. видїлової школи ім. Шевченка у Львові, дня 17 с. м., в 20-ім роцї житя.

— В справі львівских клїнік. Як звістно, між краєвим Видїлом а правительством зайшли непорозуміня що-до фінансового удержаня клїнік львівского унїверситету, наслїдком чого виклади на лїкарскім видїлї в сїм роцї шкільнім відложено на необмежений час. Тимчасом для полагодженя сеї справи прибули до Львова відпоручники правительства і через кілька днїв вели з відпоручниками краєвого Видїлу конференциї, котрі скінчили ся дня 15 с. м. для львівского унїверситету успішно. Правительство признало імення домаганя краєвого Видїлу і приняло претенсиї краєвого шпитального фонду. Наслїдком сего належна тому фондови за кілька лїт сума в висотї 400.000 корон буде виплачена правительством в чотирох рівних річних ратах по 10.000 корон. — Першу рату одержить край в перших днях сїчня 1905 р., слїдуючі рати будуть сплачувати ся з початком кождого року. За то з кінцем кождого року Видїл краєвий буде предкладати правительству рахунки з коштів удержаня клїнік і правительство на основі тих рахунків буде брати участь в покритю коштів, обчислених висше як 100.000 К. Дальші домаганя клїнічних професорів мають предложити ся мінїстерству просьвіти. Супротив такого полагодженя дїла відкритє львівских клїнік наступить вже в найблизших днях, скоро лише будуть покінчені роботи около електричного осьвітленя.

— Видїл тов. ім. Котляревского у Львові повідомляє, що на оголошений драматичний конкурс наспіло десять творів, а іменно: „Бандурист“, драма в 5 діях, „Чомуж не ксьондзом?“, драма в 5 дїях, „Будять ся“ драматичні картини в 4 частинм, „Ecce homo“ драма в 5 дїях, „Комедиянти“, комедия в 5 дїях, „Журба“ драма в 5 дїях, „З нашої минувшини“ із вступом, „Ілько Пащак“ драма в 5 дїях з житя Гуцулів, „Доля не жартує“ драма в 5 дїях а 6 відслонах і „Цїна щастя“ драма із 4 дїй. Зі взгляду на се, що в конкурсї було зазначено, що видїл може продовжити речинець конкурсу, рішив видїл на засїданю дня 13 с. м. конкурсу не продовжувати. В склад конкурсової комісиї входять пп.: Г. Огоновский, голова тов-а, а видїлу др. К. Студиньский і І. Боднар, а з-пова видїлу др. І. Франко і М. Павлик. — Дальше подає ся до відомости всїх драматичних кружків, що накладом товариства появив ся третий випуск, іменно нагороджені на конкурсї товариства одноактові комедиї Льва Лотоцкого „Заверуха“ і „Два домики і

чайно розумний. Розвідавши отже про дім того жида Елїезера, поїхав своїм човном туди. Над дверми висїв образ семираменного лїхтаря, який жид велїв собі вималювати як знак надїї на той день, коли, як приповідають жиди, повстане на ново єрусалимский храм.

Купець увійшов до салї, що була осьвітлена мосяжною лямпою з дванайцятьма горіючими кнотами. Жид Елїезер сидїв перед своєю вагою. Вікна єго дому були замуровані, бо він був невірний.

Фабіо Мутінеллї так до него промовив:

— Елїезер, я поводив ся з тобою часом як з псом і як з поганином. Лучало ся, що коли я ще був молодший і мав повний надмір молодости, кидав я болотом і камінєм на людий, що ходили по улицях з жовтим знаком на плечи, так що я може не одного з твоєї родини, або самого тебе ударив. Не кажу тобі того, аби тебе обидити, лише з почутя справедливости в тїй хвили, коли приходжу до тебе з просьбою.

Жид підніс суху і костисту як палицю руку до неба і сказав:

— Фабіо Мутінеллї, отець на небесах буде нас обох судити. Яку просьбу маєш до мене?

— Позич менї на один рік пятьсот дукатів!

— Не зичить ся без поруки. То певне мусїли тобі вже твої сказати. Яку ти маєш поруку?

— Мусиш знати, Елїезер, що менї вже нїчого не лишило ся, нї один денар, нї одна золота чарка, нї один срібний таріль. Не лишив ся також нї один приятель. Всї відмовили менї тої прислуги, о яку тебе прошу. Не маю нїчого на сьвітї, крім моєї купецкої чести і моєї християньскої віри. Даю тобі на ручительку Пресьвяту Діву Марию і єї божеского Сина.

По тїй відповіди похилив жид голову, глубоко задумав ся і погладив кілька разів рукою свою білу бороду. Відтак сказав:

— Фабіо Мутінеллї, заведи мене до твоїх ручителів. Бо є звичай, що позичаючий стає перед ручителями, яких єму довжник дає.

— То твоє право — відповів купець — встань і ходи.

І він завів Елїезера до церкви дель'Орто. Там показав єму матїр Божу, що стояла на престолї. Она мала на чолї корону з диямантів, єї плечі були вкриті золотом вишиваним плащем, на руках держала Ісуса дитя, що був прибраний так само як і Матїр Божа.

— Осєе моя порука — сказав купець до жида.

Елїезер, що все глядїв то на Матїр Божу то на християньского купця, склонив голову і сказав, що приймає поруку. Завів Фабія знов до свого дому і дав єму там пятьсот дукатів.

— Ті гроші — сказав він — твої на один рік. Коли ти менї їх нинї за рік не віддаш тої суми разом з відсотками, як приписує венецияньске право і звичай льомбардский, то можеш собі, Фабіо Мутінеллї, уявити, що я погадаю собі о християньскім купци, котрий дав менї таку поруку.

Не тратячи часу, закупив Фабіо зараз кілька кораблів, набрав на них соли і ріжних инших товарів і продав їх з великим зиском в містах над адрийским морем. Відтак поїхав з новим набором до Царгорода, де накупив килимів, пахощів, слоневої кости, кедрового дерева і всїляких инших річий та велїв їх своїм аґентам на побережу Дальматиї виміняти за будівельне дерево, яке вже перед тим купили у него Венецияни. В такий спосіб здесятерив одержану суму до шістьох місяців.

Але коли він одного дня забавляв ся на однім корабли в Босфорі з Грекинями і задалеко відплив від берега, вхопили єго морскі розбійники і завезли як невільника до Єгипту. На щастє єго золото і товари були в безпечнім місци. Розбишаки продали єго як невільника одному знатному Арабови, що велїв єго закувати в кайдани і післав єго на поле робити коло збіжа. Фабіо жертвував свому панови високий викуп, але дочка Араба, що єго полюбяла, порадила вітцеви, аби він єго не освободив за нїяку цїну. Відданий на свою власну поміч, перепилував знарядами, які єму дали до роботи в поли, свої кайдани і утїк, дістав ся до Нилю і укрив ся в однім великім човнї. Так доїхав до моря, що було недалеко і кілька днїв плавав по нїм без цїли, аж напів мертвий з голоду і спраги опинив ся вкінци на однім іспаньскім корабли, що плив до Ґенуї.

Але по вісьмодневній їздї захопила корабель на мори буря і загнала єго до берегів Дальматиї. Недалеко берега ударив корабель о підводну скалу і розбив ся. Цїла залога утонула, лише Фабіо, що вхопив ся якогось бальна, удержав ся над водою і по великих трудах добив ся до берега. Упав майже без житя на землю і так найшла єго одна вдовиця, хорошa і молода Льорета, котрої дім лежав над берегом моря. Она велїла єго занести до дому і заопікувала ся ним з великою печаливостию.

одна фіртка", які можна замовляти в товаристві по 50 с (з пересилкою 60 с) за примірник. Для аматорских кружків дає тов-о 10 прим. за 3 К. Крім сего є ще до набутя в тов і: „Наталка Полтавка" Котляревского по 40 с (згл. з пересилкою 50 с), Партитура до „Наталки" разом з текстом по 4 К (згл. 4·50), „Ворожбит" комедия Гр. Цеглиньского в 3 діях по 1 К (згл. 1·10), „Настоящі" комедия в 1 дії О. Бобикевича по 50 с (згл. 60 с), „Чоловік чести" драма в 3 діях А. Володиславовича 1·30 (згл. 1·50) К, „Боян" збірник малоруских квартетів на муж. хор 2·60 (згл. 3·00) К, „Завіщане" Т. Шевченка, басове сольо в супроводі двох хорів і форт. музика М. Вербицкого 50 (згл. 60) с, „Веснівка" пісня в супр. форт. Віктора Матюка 40 (згл. 50) с, „Коляди" з музику на мішаний хор по народним напівам, пероложив В. Матюк 1·00 (згл. 1·10) К. Виділ полагоджує всякі замовленя за попереднім надісланєм відповідної квоти на адресу тов-а, Ринок ч. 10. I п. Члени Тов-а, що не залягають з вкладками, або їх небавом вирівнають, дістануть „Заверуху" і „Два домики і одна фіртка" даром. — З Виділу драм. тов-а ім. І. Котляревского у Львові дня 14 жовтня 1903. *Г. Огоновский* голова, *Іван Боднар* секретар.

— **Позір!** Товарнство „Сокіл", котре заводить в краю сторожі пожарні, уряджує в сім році фантову лютерию на дохід будови власного дому. В тій ціли видав „Сокіл" льоси в виді переписних листків в 10 родах по ціні 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколі" у Львові, по всіх складах „Народної Торговлі" на провінциї як також в філіях „Сокола" по більших містах. Кромі того видав „Сокіл" на ту саму ціль облїґациї (зворотна позичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Ів. Бачиньского, касиєра „Дністра" у Львові, Ринок 10.

Господарство, промисл і торговля

— **Ціна збіжа у Львові** дня 18 жовтня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця н. 8·70 до 8·85; жито н. 6·60 до 6·85; овес 6·75 до 7·—; ячмінь пашний 6·50 до 6·75; ячмінь броварний 7·25 до 7·75; ріпак 10·25 до 10·50; льнянка —·— до —·—; горох до варення 8·25 до 10·—; вика 6·— до 6·50; бобик 6·25 до 6·50; гречка 8·75 до 9·25; кукурудза нова 8·10 до 8·25; хміль за 56 кільо 210·— до 220·—; конюшина червона 70·— до 80·—; конюшина біла 55·— до 60·—; конюшина шведска 55·— до 65·—; тимотка 24·— до 28·—.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 19 жовтня. „Wiener Zeitung" оголосила відручне письмо Цісарске до д-ра Кербера о іменованю Архікнязя Фридриха заступником проректора австр. і угорск. Товариства „Червоного хреста".

Будапешт 19 жовтня. Є. Вел. Цісар заряджує утворене угорскої прибочної ґвардиї в Будапешті і іменував єї капітаном ґенер. Феєрварі'го, бувшого міністра гонведів.

Льондон 19 жовтня. Вість, мов би то японьский ґенерал Нодзу був тяжко ранений, єсть неправдива.

Льондон 19 жовтня. До бюра Райтера доносять з Токіо: Дня 18 с. м. 3 год. 30 мін.: Росияни виконали по полудни сильний атак на позициї ґен. Оку а минувшої ночи на позициї ґен. Нодзу і Курокого, однак були відперті з великими стратами.

Петербург 19 жовтня. „Бірж. Ведом." доносять з Харбіна, що в ночи на 17 с. м. Росияни поступили наперед випираючи Японців з 6 позиций, при чім здобули 8 пушок. Японці заняли знов сильні становища на горбах. Дня 17 о 2 по полудни Росияни заатакували ті позициї і здобули їх, при чім забрали 19 польних пушок і 8 скорострільних.

Токіо 19 жовтня. (Урядово). Дня 16 с. м. відділ японьский під проводом ґен. бриґади Ямади посунув ся наперед в ціли скріпленя войск лівої армії, котрі заатакував неприятель на північ ві Шагопу. Відділ Ямади побив неприятеля коло Веісґопутсу і забрав дві пушки разом з ящиками. Той відділ відпер відтак новий атак коло Сатаукавча і вернув на своє становище. О 7 год. вечером обступила росийска дивізия той відділ. По завзятій борбі грудь о грудь удало ся перебити ся через ряди неприятеля і заняти давні становища. Неприятель, стоячий напротив японьского центрум, одержав поміч. Страти Японців в неділю виносили більше менше 1000 людий. — Маршалок Ояма доносить, що в ночи на 18 с. м. Росияни два рази виконали сильні атаки на праве крило лївої армії і кілька слабших на середну і праву армію. Всі атаки відперто. Неприятель полишивши на побоєвищи множество убитих, уступив ся.

НАДІСЛАНЕ.

Мід десеровий курацийний з власної пасіки, розсилаю в міцних коробках 5 клґ. лиш 6 кор. франко. **КОРІНЕВИЧ** ем. учит. Іванчани.

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші ціни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

Галя авкцийна

Львів, пасаж Миколяша

приймає всякі предмети вартістні, як дорогоцінности, обставу, оружя, дивани, фортепяни і взагалі діла штуки і старинности.

Вистава отворена цілий день від 9-тої години рано до $7^1/_2$ вечером.

Вступ вільний.

Ліцитациї два рази тиждневно, в понеділок і в четвер.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, Чарнецкого, ч. 26.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1.	Книга довжників . . .	аркуш по	10 сот.
2.	Замкненя місячні 2 штуки . .	„	5 „
3.	Інвентар довжників .	аркуш	5 „
4.	„ вкладників .	„	5 „
5.	„ уділів	„	5 „
6.	Книга головна	„	10 „
7.	„ ліквідацийна .	„	10 „
8.	„ вкладок щадничих	„	10 „
9.	„ уділів членьских	„	10 „
10.	Реєстр членів	„	10 „
11.	Зголошеня о позичку	штука по	2 „
12.	Виказ умореня позички	„	2 „
13.	Асиґнати касові	„	1 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

Коли він прийшов до себе, почув запах рож і миртів і побачив крізь вікно огород, що спадаючи в долину простягав ся аж до моря. В головах у него стояла Льорета і пречудно грала на мандоліні.

Фабіо зворушений не міг їй надякувати ся за єї печаливість і сказав, що не стілько тішить ся з свого спасеня, як з того, що має его завдячувати такому чаруючому еству.

На другий день, коли прийшов до сил, Фабіо встав і обоє з Льоретою вийшли на прохід до огорода. Серед розмови Фабіо так був зворушений добротою і красою молодої женщини, що залюбив ся в ній і попросив єї о руку. Вдовиця відповіла прихильно і обоє провели кілька днів в найбільшім щастю.

Але одного дня Фабіо щось пригадав собі і посумнів, а відтак спитав господиню, який тепер місяць і день.

А коли она єму сказала, почав він зітхати і нарікати, бо ще лиш двайцять чотири годин оставало до того дня, коли він перед роком позичив від жида Елїєзера пятьсот дукатів. Гадка, що не зможе виповнити своєї обітниці і виставить ся на сьміх і погорду, була для него страшна. Коли его Льорета спитала о причину его смутку, оповів він їй цілу свою історию. Она, женщина дуже побожна і віруюча, поділяла его смуток. Трудність не лежала в тім, щоби не можна було дістати пятьсот дукатів. В сусіднім місті був банкир, що вже від шістьох місяців мав приготовлені ті гроші для Фабія. Але з Дальматиї доплисти за двайцять чотири годин аж до Венециї через неспокійне море і против сильного вітру, було неможливо.

— Насамперед добудьмо гроший — сказав Фабіо.

І коли служачий господині привіз гроші з міста, велів купець приладити велику барку. Відтак поклав в барку мішки з грішми і взяв від Льорети, з єї каплички вирізану з кедрового дерева хорошу статую Матери Божої з Ісусом-дитятем. Поставив статую в човні при кермі і сказав:

— Пречиста Діво Мати, ти моя порука! Елїєзер мусить мати завтра свої гроші. Що смертельний грішник як я не може зробити, то зробиш Ти, звіздо моря, Ти, котрої грудь живила Того, що ходив по воді. Занеси ті гроші до жида Елїєзера, в Ґетто в Венециї, аби не посьмів ніхто казати, що Ти зла порука!

І пустивши човно на море, здоймив капелюх та тихо сказав:

— Пращай, Пречиста Діво!

Човно виплило на повне море. Довго дивили ся за ним Фабіо і Льорета. Коли ніч запала, розлила ся над спокійним морем струя сьвітла.

На другий день рано, коли Елїєзер отворив двері свого дому, побачив на вузкім каналї Ґетта човно, на котрім були мішки, а при кермі стояла мала статуя з чорного дерева, що сьвітила ся в поранній сонци. Човно задержало ся перед домом, де жив Елїєзер. Він сейчас пізнав Діву Марию з Ісусом-дитятем, поруку християньского купця.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР”

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,
Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Днїстрі“ від огню. Членьский уділ 50 К можна вложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купнї землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра“.

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів а часть зиску призначує ся на добродїйні цїли; дотепер уділено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

Стан 31 грудня 1903:

Вкладки	1,444.589 К	Позички	1,330.822 К
Уділи	109.835 К	Цінні папери льоковані в банках і на рахунках біж. .	280.681 К
Фонди резервові .	21.318 К		

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єзерским
в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Набути можна у
Антона Хойнацкого

Аптика в Королївцї
В. АЛЄРГАНДА
поручає
АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗЇЛЯ.

Зїля ті, витворювані в най-
льнїйших ростин альпейских,
еревисшають всї до тепер
ужвані зїля, грудні сиропи і
им подібні препарати своїми
успіхами. Наслідком того они
росто неоцїнені при ката-
альних болїзнях легких і про-
одів віддихових, при кашлю,
рипцї і всїх других подібних
едугах. Спосіб ужитя:
орсть зїль тих запарює ся
шклянцї кипячої води і той
ідвар пе ся в лїтнім станї
ано і вечером.

Цїна 50 сот.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).